

B Pasen 7
M Assumpta
12 mei 2024

Eerste lezing

Uit de Handelingen der Apostelen (Hand 1,15-17.20a.20c-26)

Jezus was bij de Vader opgenomen.

De geest was nog niet over de leerlingen neergedaald.

Ze zaten samen, zo een honderdtwintig waren ze.

Petrus nam het woord en zei:

“Broeders, we weten allemaal wat er met Judas is gebeurd.

Hij behoorde tot onze groep, en had dezelfde opdracht als wij.

Maar hij is de gids geworden van hen die Jezus zijn komen aanhouden.

Nu staat er in de psalmen geschreven dat iemand anders zijn taak moet overnemen.

Iemand zal er dan ook samen met de elf overblijvende apostelen

getuige van moeten worden dat Jezus verder leeft.

Het moet iemand zijn die met ons is meegetrokken,

al de tijd dat de Heer Jezus onder ons was,

tot de dag dat Hij naar de Vader is teruggekeerd.”

Er werden twee namen genoemd:

die van Jozef Barsabbas, bijgenaamd ‘de rechtvaardige’, en die van Matthias.

Allen werden stil en baden:

“Heer, u die het hart van alle mensen kent,

wijs degene aan die door u geroepen wordt om apostel te worden

en het werk voort te zetten van Judas, die zijn eigen weg is willen gaan.”

Er werd geloot, en het lot viel op Matthias.

En vanaf dan sloot hij aan bij de elf apostelen.

Tweede lezing

Uit de eerste brief van de apostel Johannes (1 Joh 4,11-16)

Vrienden, God houdt geweldig veel van zijn mensen.

Het kan dan ook niet anders dan dat wij elkaar liefhebben.

Niemand heeft God ooit rechtstreeks gezien.

Maar als wij mekaar liefhebben, dan komt God in ons zichtbaar.

Dan is God in ons, en zijn wij in God.

Zo delen wij in zijn Geest.

Ik heb het zelf gezien, en mag er dus van getuigen dat Jezus door God gezonden werd om de wereld de goede weg te wijzen.

Al wie dan ook verkondigt dat Jezus zoon van God is, is in God en God is in hem.

Ja, doordat God zich zo heeft leren kennen, kunnen we op hem vertrouwen, en

kunnen zeggen: God is niets anders dan liefde.

Evangelie

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Johannes (Joh 17,11b-19)

Jezus bad tot zijn vader:

“Vader, Jij hebt mij naar de mensen gezonden.

Het was mijn opdracht om hen rond mij samen te brengen,
en een eenheid te vormen, zoals wij met mekaar een eenheid vormen.

Zolang ik bij hen was,
was dat mijn taak.

En ik heb allen samen gehouden, geen één is verloren gegaan,
behalve degene van wie in de schrift staat dat hij verloren zou gaan.

Maar het ogenblik nadert dat ik naar jou terugkeer.

Terwijl ik nog onder hen ben, druk ik nog eens jouw woord op hun hart,
opdat zij evenveel vreugde zouden kennen zijn als ik.

Zij worden wel veracht door de mensen van de wereld,
omdat ze niet van de wereld zijn.

Maar ook ik ben niet van de wereld.

Ik vraag niet dat je hen uit de wereld zou weghalen.

Maar wel dat zij niet ten onder zouden gaan onder de macht van het kwaad.

Jouw woord is waarheid, laat hen er trouw aan blijven.

Met die opdracht heb ik hen naar de wereld gezonden,
zoals jij mij ooit naar de wereld stuurde.

Mogen zij trouw blijven aan jou, zoals ik jou trouw ben gebleven.

Homilie

Z en B,

In zijn laatste gebed op het einde van zijn leven heeft Jezus het over de spanning
tussen ‘van de wereld zijn’ en ‘niet van de wereld zijn’.

Jezus zegt dat hij *in* de wereld is, maar niet *van* de wereld.

Dit sluit aan bij het beeld waar we het reeds twee weken na elkaar over hebben
gehad: het beeld van de wijnstok en de ranken.

Het hele productieproces van de wijn heeft maar zin als het goede wijn voortbrengt,
als het betekenis heeft voor de mensen, die *in* de wereld staan.

Maar wat de wijn tot goede wijn maakt is niet *van* de wereld. Dat heeft diepere
wortels. Dat vertrekt bij diegene die aan de oorsprong staat van de wereld, de
schepper.

De taak van religies en levensbeschouwingen is ervoor te zorgen dat niet vergeten
wordt waar wij geworteld zijn.

Als kerken en zingevingsinstituten nog betekenis willen hebben in onze tijd, dan
moeten zij onverkort en in eigentijdse taal durven spreken over de uiteindelijke zin
van het leven, dat bestaat uit vrede en geluk voor iedere mens.

Christenen gaan ervan uit - geloven – dat iemand daartoe ons het leven heeft
gegeven, de God die alles geschapen heeft.

En doorheen de tijden hebben ze hem ervaren als een God van liefde, wiens naam
luidt ‘ik zal er zijn’.

Christenen mogen God dan ook niet doodzwijgen, integendeel, ze moeten van hem
getuigen.

Dat betekent ook dat ze hun stem moeten verheffen wanneer mensen verknecht,
vernederd, verhongerd, verlaten of bedreigd worden.

Ze moeten durven zeggen en getuigen dat voor God iedere mens van tel is.

En dat moeten ze doen, onbevreesd en in alle klaarheid, daar waar het gehoord

moet worden.

Christenen moeten daarom ook deelnemen aan het maatschappelijk debat, en aanwezig zijn op het publieke forum.

Vandaag is het Mediazondag, de dag waarop de kerk aandacht en steun vraagt voor deze opdracht.

Bij deze gelegenheid heeft onze Vlaamse kerkgemeenschap haar mediakanalen een nieuwe naam en eengemaakte structuur gegeven.

Kerk en Leven, Kerknet en uitgeverij Halewijn worden samengebracht onder één beheer, en onder één naam Otheo.

Alleen Kerk en Leven blijft nog zijn oorspronkelijke naam behouden, omdat dit al te zeer ingeworteld is. Maar alles valt nu onder de noemer Otheo.

In een promotiefilmpje wordt over de nieuwe naam gezegd: theo staat voor 'God'.

Het komt van het griekse Theos, wat inderdaad 'God' betekent. Zoals we het ook kennen van het woord theologie, wat betekent 'de studie van God en geloof'.

En de O, zegt men, staat symbool voor openheid, inclusie, verbinding.

Een cirkel heeft geen begin en geen einde, en kan zo verwijzen naar onbegrenstheid en vernieuwing.

Maar is het niet zo dat een cirkel, een O, ook kan begrepen worden als teken van beslotenheid?

Het is dan ook te hopen dat die nieuwe naam niet bedoeld is om onze kerkelijke media onder te brengen in de veilige cocon van ons eigen kerk-zijn.

Meer dan ooit moeten we de dialoog met de wereld durven aan te gaan: in de wereld gaan staan, zonder van de wereld te zijn.

Meer dan ooit moeten christenen *in* de wereld een andere stem laten horen dan de stem *van* de wereld.

Zij moeten durven zeggen dat het niet waar is
dat armen arm zijn door eigen schuld,
dat de economie altijd moet groeien,
dat alles de schuld is van de vreemdelingen,
dat we altijd eerst voor onszelf moeten zorgen,
dat kwaad altijd met kwaad moet gestraft worden,
dat compassie een teken van zwakte is.

Hopelijk is dat het nieuwe en het frisse dat Otheo voor ogen heeft.

Want als je de vinger op de wonde durft leggen, wordt je dat niet in dank afgenomen. Dat heeft Jezus van Nazareth reeds aan den lijve ondervonden.

Stef Bos past dit toe op onze tijd, in een lied, waarin hij zingt:

Jij bent niet van deze wereld.

jij ben niet van deze tijd.

Jij strooit zout in open wonden

en ze zijn je liever kwijt dan rijk.

Jij doet niet mee aan deze kermis.

Jij danst niet met de haat en de nijd.

*En ik weet 'Eerlijk duurt het langst'
maar liefst, ze hebben zo weinig tijd.*

*Je mag alleen de kudde volgen.
Je mag niet zeggen wat je ziet.*

Laten wij ons op deze mediazondag oproepen om in onze wereld te kiezen voor een tegendraadse taal, de taal die God ons te spreken geeft, en waar liefde de grondtoon van is.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.